

FLACĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orașene și raional P. M. R. Arad și al sfaturilor populare orașene și raional
Arad, anul XIII Nr. 3820 | 4 pagini 20 bani | Duminică 18 noiembrie 1956

Sănătatea populației

Nu este departe vremea când în lumea satelor și în cartierelor mărginașe din unele orașe de provincie asistența medicală se rezuma la mijloace improvizate și rudimentare de tratare a unor boli. Rezultatul acestor practici este cunoscut. În țară — în special la sate — se găseau înainte de cel de al doilea război mondial 150.000 bolnavi de pelagră, 2.000.000 de gușă, 700.000 bolnavi de sifilis, 700.000 bolnavi de malarie, 300.000 de tuberculoși etc.

Acum, legile țării conștințesc pentru toți cetățenii, muncitori, țărani muncitori, funcționari, meseriași, liberi profesioniști, gospodine, pensionari, copii — dreptul la asistență medicală în instituțiile sanitare existente actualmente în mare număr în patria noastră.

La sate, cu 10-12 ani în urmă, un medic deservea 25.000 — 35.000 de locuitori. Acum, indicele de deservire medicală este de un medic la 810 locuitori. Numărul medicilor care lucrează în mediul rural este în continuă creștere. Până la sfârșitul celui de-al doilea plan cincinal al R.P.R., efectul medicilor de la sate va crește cu încă 6.000.

Statul român a prevăzut importante alocații bugetare pentru ocrotirea sănătății populației — în special a locuitorilor de la sate. În fiecare an în satele și comunele țării se dau în folosință noi unități sanitare. În anul primului cincinal, de pildă, au fost amenajate și date în folosință populației 129 de spitale noi cu un total de 44.000 de paturi, din care marea majoritate se găsesc în mediul rural.

În afară de spitalele de circumscripție, asistența medicală a populației sateilor este asigurată și în peste 2000 de dispensare sătești, 1500 de puncte de sănătate sătești, câte un dispensar I.B.C. în fiecare raion. Datorită acestor măsuri indicile mortalității generale a scăzut față de 1944 cu 51 la sută, iar cel al mortalității infantile cu 52 la sută. În același timp natalitatea a crescut cu 11 la sută. Tifosul exantematic și malarie sînt pe cale de dispariție, iar mortalitatea tuberculoasă și cazurile de febră tifoidă au fost reduse simțitor.

Locuințe muncitorești date în folosință

Nu demult s-a terminat construcția celor patru locuințe muncitorești ale salariaților fabricii de mobilă „Gheorghe Doja”, care au fost începute anul trecut. Pentru crearea de condiții optime de locuit, la două din ele, care se află în strada Castor și care sînt proprietatea împlatrilor Alexandru Topaso și Ladislau Kekedi, U-

zina electrică a prelungit cu cîțiva stâlpi rețeaua de curent electric pentru a asigura iluminatul, iar sfatul popular orașeneș a pietruit strada.

Pentru procurarea materialelor necesare precum și pentru asigurarea brațelor de muncă, conducerea întreprinderii s-a preocupat în mod deosebit. Este de remarcă și sprijinul dat de O.C.L. „Produse Industriale”, care a asigurat materialele electrice necesare. O contribuție însemnată la terminarea acestor locuințe a dat și comitetul de întreprindere, care a mobilizat colectivul la muncă voluntară și a supravegheat lucrările de construcție.

Realizările muncitorilor de la I.R.T.A.

Întreprinderea regională de transporturi auto (I.R.T.A.), care își are o filială a sa în orașul nostru, deservește întreprinderile arădene în condiții corespunzătoare. În afară de transporturile în raioanele re-

gionale Timișoara, ea efectuează transporturi în afara regiunii, în coloane de cel puțin cinci mașini, deservind întreprinderile cu transporturi urgente pe distanțe mai lungi.

În luna octombrie planul întreprinderii a fost realizat în proporție de 106,4 la sută. În aceeași lună s-au evidențiat Vasile Nicoraș, care și-a depășit planul cu 180%, Nicolae Căldă și Florian Coroș,

Turbinaștea

Utemista Maria Minzat e o fată de 19 ani, cu ochii verzi și păr castaniu. Împreună cu ea au fost șapte copii la părinți; acum aproape toți sînt mari. Unul e ofițer în armată, sora mai mare lucrează la fabrica „Teba”. Ea și-a ales meseria de turbinistă. N-a fost chiar ușor, dar în fața greutăților n-a dat niciodată înapoi. În acum, cînd timpul s-a scurs, pe nesimțite, cu drag își amintește de anii cînd era elevă la școala profesională de energie electrică, cînd făcea practică în uzină. De mașini, nu-i vorbă, mai auzise ea, învășase despre ele la școală, dar cînoștință — cu ele, încă nu făcuse.

cu privirea fiecare colțisor. Peste tot numai moloare și conducte care se întind în toate părțile. Cu străngere de inimă s-a apropiat de mașinile zgomotoase care o impresionau atît de mult. Le privea înțindu-și mințile la spațe — așa cum li se spusese la școală.

— Nu-i fie frică. Peste cîțva timp vei lucra și tu la aceste mașini — i se adresă șeful de tură, care îi urmărise mișcările. Va veni timpul cînd singură ai să-le pornești, să le conduci. Maria prinse a zîmbi. Speranța că va minui aceste mașini atît de mari îi era totuși tulburată la gîndul că în secție lucrează numai bărbai, toți oameni cu experiență, pe cînd ea e doar o fată simplă. Ce va să facă atunci cînd mașinile nu o vor asculta? Noaptea, acasă, nici n-a putut să doarmă cum trebuie. Viștii puternici al turbinelor îi înfășeie încă din urechi. Și, totuși, orele acelea tîrziu, cînd ochii ei erau încă deschiși, au fost clipe cînd a avut impresia că un magnet uriaș îi atrage gîndurile într-o singură direcție, ca într-o mrecăi. În miez de

(Continuare în pag. 3-a)

SUFUL NOU

Fiecare dintre noi se bucură atunci cînd zefirul zilelor de primăvară ne adie față, cînd bobocii ci-reșilor s-au deschis, ori cînd în aer plutește mireasma florilor de salcîm; cu toții răsulăm ușurați, scuturînd de pe umeri greutatea imaginărilor, amprentele lăuate de monotonia iernii, de mohoreala zilelor ei. Simțim un suflu nou care cheamă toate viețile la o activitate intensă. Să nu anticipăm însă, deoarece filele calendarului ne indică sosirea iernii și numai apoi a primăverii.

Am început această digresiune deoarece am avut ocazia să vizitez în două rînduri gospodăria colectivă din Mîndruloac. Impresia care mi s-a lăsat în minte, am simțit-o mult timp în minte, ca un mohorit sfîrșit de toamnă. Oamenii lucrează dezorganizat, la voia întîmplării. Acum, în a doua vizită, am simțit că în gospodărie, printre colectiviștii, e un suflu primăvăratec. Am stat de vorbă cu cîțiva oameni, cu cei pe care i-am întîlnit pe cîmp. Mi-am dat seama imediat că acum printre colectiviștii din Mîndruloac domnește un suflu nou, suflu adevăratei munci în colectiv, ale cărei roade nu odală au fost dovedite ca superioare celei de unul singur. În pofida tuturor greutăților, a neajunsurilor, această gospodărie colectivă, care era dată mai întotdeauna exemplul negativ în mai toate domeniile de activitate, începe să se scuture de greutatea lipsurilor ce o înconjurau ca o caracatiță. Este numai un început. Promițător însă.

După cum am mai spus, am vizitat gospodăria colectivă de cînd tînd. Era în pragul începerii unei noi zile de lucru, după ce se repartizaseră oamenii la muncă.

„S-a schimbat oare ceva aici?” m-am întrebant în gînd. Da, s-a schimbat! — mi-am răspuns după primele impresii. N-a fost nevoie ca cineva să-mi spulbere în doiala. Cîneva ochii mi s-au oprit asupra unei lădițe de lemn în care mai multe fire de orz și grîu își trăgeau hrana din pămîntul aflat în ea. Probele de încercare a

puterii de incolțire a semințelor — iată un lucru mărunț, dar nou în gospodărie. Nouă a fost și relatarea scurtă pe care a făcut-o magazinerul Pascu Colțau, ca răspuns la întrebarea pusă de inginerul Rahoveanu de la secția agricolă raională.

— Cum să uit, tovarășe inginer? Se poate așa ceva? Am pus 350 gr formol la 100 litri apă. Așa am tratat orzul.

Complezînd pe magaziner, brigadierul Gheorghe Cuvinean a rostit doar cîteva cuvinte.

— L-am și lopătat de trei ori. Dacă n-o făceam, știți și dvs., se înfundau cupele... Pe loc mi-am amintit de o întîmplare. În toamna lui '54 tîrziu, prin noiembrie, am fost la Mîndruloac. Pe un drum ce ducea spre țarină i-am întîlnit pe președintele gospodăriei (pe atunci era tov. Rujan), care însoțea o căruță plină cu saci. Împreună am deslăuit un sac de... orz. Am văzut orzul și — cu regret — i-am spus: „De-ași fi agronom aici în comună, nu aș permite să punei în pămînt așa sămîntă”. Aceasta din cauză că nu puteam să-i precis cîi în sac — orz, seacă, semințe de pămîntă sau de alte buruieni — în cîteva cuvinte — orz necurățat, nefratat. Ce recoltă a dat orzul acela, oricine își poate da seama.

Acum? În pămînt s-a pus numai orz și grîu curățat, tratat, așa cum spune la carte. Am urmărit pe cîmp, la însămînțatul grîului, pe Gheorghe Cristî — membru în consiliul de conducere — și pe Gheorghe Contraș. Primul, Cristî, nu sta o cli-

pă locului. Se învîrtea pe cîmp ca un titirez, mergea de la tractoarele care arau, la cel care discuia, pentru ca peste cîteva clipe să-l zărești lîngă mașina de semănat trasă de tractor, în timp ce Contraș, călare pe mașină, cerceta din ochi cu atenție să nu se înfunde tuburile sau ca tractoristul să nu greșescă, neînțînd drept direcția. Aici ei nu sînt simpli spectatori, ci urmăresc și cîntăresc din ochi calitatea lucrului. Contraș își face munca cu conștiinciozitate. Fără sfială oprește mașina atunci cînd ceva nu-i în regulă, atunci cînd, de pildă, un tub a ieșit dintr-un disc și împănă sămînta a napoda. El are în față două probleme strîns legate între ele: cantitatea și calitatea. Cristî nu a eum lîngă mașină. El străbate și controlează arătura, măsoară și dîncimea brazdei, se duce să vadă cum lucrează în tarlăua „Satul bătrîn” Gheorghe Popi, Traian Colțau, din brigada I-a și Riste Cristî cu Petru Ștefanuț din brigada II-a. El însămînțează cu mașinile gospodăriei colective — un lucru iarăși nou, deoarece pînă a acum însămînțările erau lăuate aproape numai pe seama S.M.T.-ului. Cristî vizitează oamenii și merge înapoi, acolo unde lucrează tractoarele. El a fost numit responsabil cu însămînțările și cu munca brigăzii de tractoare. Pînă acum rar era văzut pe cîmp vreun membru al consiliului de conducere sau vreun brigadier. Acum brigadierii Petru Rujan și Gheorghe Cuvinean sînt și ei pe cîmp.

Domnește un suflu nou printre colectiviștii. Oamenii și-au strîns rîndurile, vin în număr tot mai mare la lucru, pun bazele recoltei viitoare. S-a schimbat atitudinea colectiviștilor față de muncă. Cui se datorește aceasta? Poate schimbării survenite în conducerea gospodăriei, poate creșterii conștiinței colectiviștilor? Cred că și uneori — și alta. Oricum un lucru este cert: în gospodăria colectivă e un suflu nou.

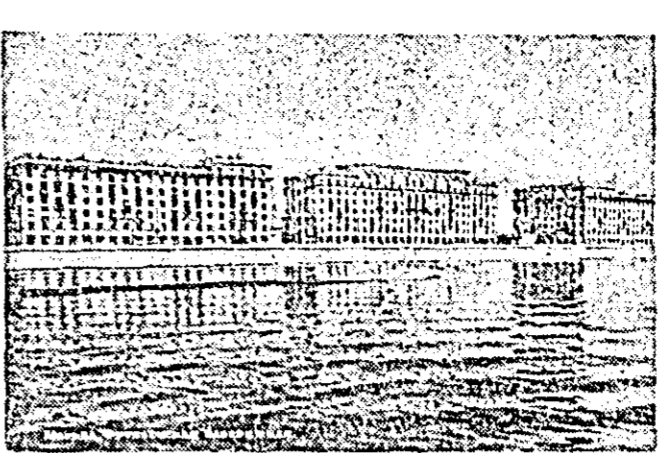
V. GHIDARCEA

ACTUALITĂȚI DIN U.R.S.S.

Centrale electrice pe rîurile mici din Ucraina

În Ucraina, rîurile mici, dar bogate în mari rezerve de energie hidroelectrică, ocupă mii de kilometri. Multe din ele au devenit o puternică bază de electricitate a colhozurilor, stațiunilor de mașini și tractoarelor și sohoziurilor. Pe aceste rîuri au și fost construite peste 1.300 de hidrocentrale, care permit să se mecanizeze producția agricolă. În anii de după război, puterea totală a hidrocentrelor sătești a crescut în republică de peste 30 de ori.

Pe cheiul Frunze din Moscova

În ultimii ani în orașul Moscova au fost ridicate construcții monumentale de o mare frumusețe. În clișeu: noile clădiri de pe cheiul Frunze.

Se schimbă aspectul peninsulei Celeken

Nu au trecut decît două decenii de cînd Celekenul (R.S.S. Turcmena) era o insulă a Mării Caspice. Marea, al cărei nivel scade neconștient, a dezvelit o parte din uscat și în felul acesta insula Celeken a devenit peninsulă.

fiind în prezent de patru ori mai mare decît acum trei ani. La noile scheme petroliere se folosesc pe scară largă toate cuocerile tehnicii moderne. În centrul peninsulei, acolo unde cu 6-7 ani în urmă se întindeau nisipiști, se înalță astăzi un mare oraș care crește continuu, cu străzi largi și asfaltate, marginite de case confortabile cu un etaj. Anul acesta, pentru prima oară pe aceste meleaguri, au început să înverzească copacii.

Pe fundul unei viitoare mări

Într-un viitor apropiat, navele oceanice vor circula pe „Drumul mării” de nord, de la Leningrad la Irkutsk. Dar deocîndată, fundul viitoare mări este acoperit de mantia veșnic verde a taigăi. Aceasta reprezintă 28 milioane metri cubi de lemn de lucru. Această bogăție imensă nu poate fi lăsată moștenire mării, ea trebuie valorificată. Rezolvarea unei părți a acestei probleme a fost încredințată combinatului industrial lemnului „Bratskles”. Acolo unde n-a călcat încă picior de om, s-au creat 15 noi exploatare forestiere, lucrează șapte detașamente de muncitori forestieri, înzestrate cu mașini. Lucrările în taiga continuă. Zilele trecute a intrat în funcțiune încă o exploatare forestieră — cea de pe rîul Dolonovka. În zona care va fi acoperită de mare lucrează deja aproximativ 11.000 de muncitori forestieri și de constructori, iar pînă la sfîrșitul acestui an vor sosi aici încă 3.000 de oameni. În 1957 ei vor fi în număr de aproximativ 25.000.

Recent, Abulla Magomedov și-a sărbătorit cea de-a 117-a aniversare. Deși este de o vîrstă atît de venerabilă, are o sănătate de învidiat. De 100 de ani se ocupă cu vinătoarea. În fiecare zi, fie ger sau vreme ploioasă de toamnă, Magomedov face baie în mare. Acum, Magomedov locuiește la fiul său cel mai mare. Cel mai mic fiu al lui Magomedov s-a născut atunci cînd mama sa avea peste 60 de ani, iar tatăl — 93 de ani. În Daghestan trăiește Abav Magomedova, în vîrstă de 120 de ani. Pînă în ultimul timp, ea lucrea în tr-un colhoz. Magomedova are 4 copii și 21 de nepoți. Ea continuă să acum să gătească, să spele și să coase. Ea se folosește de ochelari destul de rar. Gasan Primov este mult mai tînr decît Abav. El are 104 ani. N-a fost niciodată bolnav și toată viața a lucrat. Au fost înregistrați alți cîțiva longevitari. Cea mai bătrînă dintre aceștia este Varțala Maksudova, în vîrstă de 125 ani. Ea aude și vede bine. Problema prelungirii vieții frămîntă încă de mult omenirea. De aceea, activitatea importantă și interesantă începută de medicii din Daghestan va aduce un mare aport științific care va trebui în cele din urmă să descopere secretul de veacuri al longevității.

LONGEVITATE

O corespondență din Mahacikala, apărută în ziarul „Sovetskaja Rossia”, relatează despre cei mai bătrîni locuitori din Daghestan.

Din punct de vedere al longevității oamenilor, Daghestanul ocupă al doilea loc în lume după Abhazia. Lucrătorii din domeniul ocrotirii sănătății din această republică s-au ocupat încă de mult de studierea amănunțită a problemelor longevității. Alikișiev, candidat în științe medicale, a propus să se organizeze dispensarizarea tuturor locuitorilor care au atins vîrsta de 100 ani sau mai mult. În prezent, pentru fiecare longevitar se înlocuiește o fișă amănunțită. Au fost descoperite numeroase cazuri interesante de longevitate.

Recent, Abulla Magomedov și-a sărbătorit cea de-a 117-a aniversare. Deși este de o vîrstă atît de venerabilă, are o sănătate de învidiat. De 100 de ani se ocupă cu vinătoarea. În fiecare zi, fie ger sau vreme ploioasă de toamnă, Magomedov face baie în mare. Acum, Magomedov locuiește la fiul său cel mai mare. Cel mai mic fiu al lui Magomedov s-a născut atunci cînd mama sa avea peste 60 de ani, iar tatăl — 93 de ani. În Daghestan trăiește Abav Magomedova, în vîrstă de 120 de ani. Pînă în ultimul timp, ea lucrea în tr-un colhoz. Magomedova are 4 copii și 21 de nepoți. Ea continuă să acum să gătească, să spele și să coase. Ea se folosește de ochelari destul de rar. Gasan Primov este mult mai tînr decît Abav. El are 104 ani. N-a fost niciodată bolnav și toată viața a lucrat. Au fost înregistrați alți cîțiva longevitari. Cea mai bătrînă dintre aceștia este Varțala Maksudova, în vîrstă de 125 ani. Ea aude și vede bine. Problema prelungirii vieții frămîntă încă de mult omenirea. De aceea, activitatea importantă și interesantă începută de medicii din Daghestan va aduce un mare aport științific care va trebui în cele din urmă să descopere secretul de veacuri al longevității.

Controlul executat prin ultrasunet

La Harkov a fost realizat un dispozitiv original pe bază de ultrasunet pentru înregistrarea profilurilor puțurilor de mină. Acest dispozitiv, denumit „UZP-1”, care este de dimensiuni mici și se distinge printr-o mare sensibilitate, este coborît cu ajutorul unui troliu de-a lungul unor cabluri metalice întinse vertical într-un puț de mină. Tija gradată a dispozitivului, alunecînd de-a lungul peretelui puțului, înregistrează automat profilul acestuia, fixînd chiar cele mai mici deformări. Dispozitivul funcționează deopotrivă de bine atît în puțuri uscate cît și în condiții de mare umiditate. Cu ajutorul lui se lichidează și deservășire munca manuală anevoioasă, de pusă la controlul puțurilor de mină în curs de construcție.

Păstorul electric

În U.R.S.S. se folosește pe scară largă, pentru exploatarea rațională a pășunelor „păstorul electric”. Instalația denumită „păstorul electric” este formată dintr-un acumulator și un vibrator ce alimentează cu energie electrică un fir în țărîșul care înconjoară o anumită suprafață de pășune (așa cum se vede în fotografia din stînga).

Orî de cîte ori ating firul electric porcii sînt curențați. După puțin timp se formează în ei reflexe condiționate și porcii pasc numai în cadrul fixat de „păstorul electric”. Murarea gardului electric se face ușor.

Din munca întovărășirii agricole „Victoria”

Folosind din plin timpul prîncic, membrii întovărășirii agricole „Victoria” din cartierul Pirneava au terminat cu succes lucrările agricole de toamnă. Pînă la 13 noiembrie a.c. ei au însămînțat 150 ha teren cu grîu. În același timp, cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T. Rovine, au fost executate arături adînci de toamnă pe o suprafață de 190 ha teren, destinat diferitelor culturi de primăvară.

T. HOTĂRAN, corespondent.

Spre 100.000 km fără reparații capitale

Din luna februarie, de cînd a luat în primire autocamionul nr. 25.897, șoferul Ladislau Kara de la întreprinderea „Autoexpediții” și-a luat angajamentul de a parcurge 100.000 km fără reparații capitale. Prin buna îngrijire a mașinii, a reviziilor făcute la timp, el a parcurs pînă în prezent 62.654 km. Totodată se poate arăta că în luna octombrie a economisit 84 litri benzina cu care se poate circula pe o distanță de 250 km.

O nouă secție de gimnastică

De cînd, colectivul sportiv „Voinea” Arad a înființat o nouă secție unde se acordă o deosebită atenție pregătirii tinerilor începători în domeniul gimnasticii sportive. Noua secție își ține antrenamentele în sala de gimnastică a liceului de fete, de trei ori pe săptămînă. La început doar cinci tînere s-au prezentat la antrenamente. De pe acum însă numărul lor s-a urcat la 20. Aci se învață cele mai elementare mișcări ale gimnasticii sportive, etapă care va dura încă vreo două săptămîni, după care se va începe partea grea a muncii. Antrenamentele sînt conduse de maestra sportului, Stela Perin.

Însemnări

Toate acestea s-au petrecut într-o gară oltenească, acum 25 de ani.

A sosit obșnuitul mărșar, locomotiva a fost desprinsă și îndrumată spre depou, iar vagoanele au rămas înfepte pe linia a II-a.

Mărșarul a adus mărșar, că de-ala-i mărșar: grîne, poame, baloturi de pînă, pluguri.

Șeful gării a căscat plicicisit — văzuse pînă-atunci sule sau mii de asemenea trenuri, — împiegatul de mișcare a cercetat bombănuind cauza întîrzierii unui personal; acarul a început să-și curățe ograda în lipsa altei ocupații, iar lăcătușul de revizie juca șah cu unul din călători.

Cei mai plicicitoși într-o gară decît sositrea unui mărșar!

Iată însă că începuse să se prezinte cel cărora: le erau destinate mărșarile: neguțători de tot solul, un lată cu fata de măritat ce făcuse comanda zrestel tocmă la Bucureștii, un birjar care-și aștepta noua trăsura...

— Nu se poate! Răspunsul ti intrîrșit pe solicanșii. Unii din ei l-au mai auzit, alții îl auzeau pentru înția oară și cereau lămuriri suplimentare.

— Nu se poate!... Matala crezi că-i așa ușor să duci trenul la rampă, să-l descarci? Locomotivă n-avem, c-a intrat în depou — una la mînd. Personal n-avem, că nu-i de tură — a doua la mînd. Mai așteptați — a trela la mînd.

„A patra la mînd” era: „Veniiți la noaptea, pe la 3-4”.

Au plecat, ce puteau să facă? A rămas numai neguțătorul de fructe, priceput — se vede — și la manipulara trenurilor.

A vorbit ceva în patru ochi cu se-

MEDITAȚII

Șul gării, ceva în trei ochi cu împiegatul (cu ochiul stîng bandașat după un chef cu bătaie), i-a tras cu ochiul lăcătușului de revizie care juca șah, i-a spus ceva acurule...

— Să vină imediat locomotiva cutare și cutare... Ordinul lui dom' șef. Locomotiva a sosit, a oprit în stație, mecanicul a coborît, a pertractat ceva cu neguțătorul, a urcat din nou, și-a prins a urni vagoanele care-ncotro, la rampele unde trebuiau duse.

Vagonul neguțătorului conșinea o încercătură prețioasă: mii de chile de struguri vestii din Cotnar. Dacă stăteau mult în vagon, se stricau și-i făceau stăpînului pagubă. Trebutau descărcați urgent și vinduși pînă nu vine concurența.

Aici, la descărcare, s-a lămurit sensul pertractărilor între patru sau trei ochi.

Primul a venit acarul, c-o geantă. Al doilea a venit lăcătușul de revizie, cu-n coș.

Al treilea a fost mecanicul de locomotivă, cu-n coș și-o șapcă.

Al patrulea, împiegatul de mișcare cu două coșuri.

Al cincilea, șeful. N-a venit el, și-a trimis serloțoarea cu trei coșuri mari. Geanta, șapca, coșurile s-au umplut. Nici nu se putea alfel: „legile” de pe atunci ale C.F.R.-ului, nescriso dar categorice, obligau.

Întîmplare destul de hazlie, nu?

Un șef de la Aprozar mi-a povestit ceva asemănător despre un vagon cu struguri sosit recent din Moldova pe malurile bătrînului Mureș, în gara Arad.

Nu-mi venea să cred. Toate acestea s-au petrecut într-o gară oltenească, acum 25 de ani... GH. TOMOROGA

ROȘI PAGINA CULTURALĂ

PASTEL ȘIRIAN

Veghează sus pe deal cetatea
Ca un colos cu falci de platră.
E în amurg, La cornul lunii,
Să vezi cu dinți de fildes latră.

In codri luna furșată
Ca o enormă păpădie
Sărută frunza scuturată
De bruma toamnei timpurie.

Un tractorist cu ochi de stăle.
Citind în noaptea pe tractor,
Implicându-n umedul ogor
Trei pluguri fulgerând ofele.

Pe cer furș nase stele ml
Și game-n brațe strîns, ogorul.
E pace-n sat, doar pe câmp
Ca doi tîlani, scurmlnd în vreme,
Merg tractoristul și tractorul.

MIRCEA MICU

Din R. D. Germană

ȘCOALA SUPERIOARĂ DE MUZICĂ DIN LEIPZIG

Recent s-au împlinit 10 ani de la redeschiderea de după război a Școlii superioare de muzică din Leipzig — primul conservator de muzică din Germania, întemeiat de Felix Mendelssohn-Bartholdy în anul 1843.

De la întemeierea sa, conservatorul din Leipzig a atras numeroși muzicieni din lumea întreagă. Astfel, peste 2.000 de studenți din Anglia, 2.000 din S.U.A. și peste 1.000 din Rusia și din Uniunea Sovietică au urmat cursurile acestui conservator. Printre muzicienii de seamă, care au studiat sau au predat la Școala superioară de muzică din Leipzig, se numără Edward Grieg, Leo Janacek, Johann Scurden, Hermann Abendroth, Max Reger și Marcel Wittrich.

Grav avariată de bombe în 1945, școala a fost recondiționată cu ajutorul Uniunii Sovietice și mai târziu de guvernul R. D. Germane. S-au construit o nouă sală pentru muzică de cameră și o sală de cursuri. Din 1946, numeroși membri ai acestei școli au obținut mari succese în străinătate.

PREMIUL NAȚIONAL PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ

Printre cei cărora li s-a decernat Premiul național în domeniul artei și literaturii se află scriitorul Louis Fűrnberg, care a fost distins pentru întreaga sa activitate pe lângă literatură. Profesorului Franz Konvitschny, dirijor la Opera germană de stat din Berlin, li s-a decernat Premiul național pentru contribuția sa hotărâtoare la succesele obținute de opera germană de stat.

Aspecte din activitatea cluburilor muncitorești

LA CLUBUL C.F.R.

Activitatea cercului artistic de pe lângă clubul C.F.R. se desfășoară pe secții.

Incurajați de succesul repurtat cu piesa „Oaspeții în faptul serii” de H. Lovinescu, în cadrul celui de-al 4-lea concurs al cercurilor sindicale de artiști amatori, membrii echipei de teatru pun în scenă „Omul care a văzut moartea”, comedie în 3 acte de V. Eftimiu. Repetițiile se desfășoară sub supravegherea și îndrumarea actorului Dorel Mihalăscu. Personajele piesei sînt interpretate de: Ioan Lelea, Ioan Ghiban, Doina Birta, Livia Popovici și Vasile Coban.

Sub conducerea dirijorului Nicolov, în scurt timp își va începe activitatea și orchestra de tamburași sîrbi. Repertoriul entuziaștilor culegători și propagatori ai străvechilor cîntece sîrbești va cuprinde jocuri și cîntece populare sîrbești din Banat, cîntece de dor, române, precum și cîntece populare românești.

Nu stau degeaba nici soliștii vocali Ilcea Teodor și Maria Spanghel, care pregătesc noi cîntece populare românești.

Pe lângă club se va organiza în curtea viitor apropiat un cerc de coregrafie pentru copii. Sub conducerea prof. Marcel Ionescu și altor specialiști, micii baletişti vor face studii asupra dansului clasic și asupra unor dansuri populare.

Alegerile sindicale sînt împlinite.

SUCSESE ÎN MUNCA CU CARTEA

Biblioteca de pe lângă uzinele „Gheorgiu Dimitrov” dispune de un fond de 14.600 volume, cărți beletristice, ideologice, științifice și tehnice. Datorită faptului că biblioteca irina Vinze acordă mai multă atenție muncii de teren, în ultimul timp numărul cititorilor e în continuă creștere. În ultimul trimestru biblioteca a fost frecventată de 1250, salariați, care au citit 2214 cărți.

245 de ani de la nașterea ilustrului savant rus M. V. Lomonosov (1711-1765)

La 10 noiembrie se împlinesc 245 de ani de la nașterea marelui savant rus M. V. Lomonosov.

Activitatea de creație a ilustrului savant rus s-a caracterizat printr-o multilateralitate excepțională. El a fost un savant enciclopedist, fiind unul dintre întemeietorii filozofiei materialiste ruse, autorul unei serii întregi de descoperiri de cea mai mare însemnătate în diferite domenii ale științei, omul de literă care a pus bazele limbii literare ruse, lingvist, istoric și neobosit activist pe lângă obște.

Născut la 19 noiembrie (1711) în satul Denisovca din gubernia Arhangelsk, savantul de mal țirziu va păstra toată viața, ca un adevărat tezaur, trăsăturile de caracter ale oamenilor din regiunea Extremului Nord. Astfel Lomonosov va fi tot timpul vieții sale curajos, energic, întreprinzător, spirit de cercetător, plin de demnitate și strălucit de servilișmul față de „stăpîni”, fapt ce-l va da mult de „lucru”. Dar toate acestea împreună cu consecvența și justetea luptei îl vor aduce mari succese în toate domeniile de activitate.

Încă din fragedă copilărie, alături de tatăl său, înfruntă aprigie valurile ale Mării Albe, pentru a-și câștiga existența. În același timp s-a dovedit atras de carte a sa încă în satul său cunoaște o gramatică și un manual de aritmetică, cărți, care, spune savantul, vor fi „porțile erudiției mele”.

Din dorința de a cunoaște cât mai mult, cu o dîrzenie rar întâlnită învinge rezistența tatălui său și pornește pe aprigul ger al anului 1730 la Moscova. După o lună istovitoare, ajunge în orașul mult

dorit unde reușește să se înscrie la Academia slavo-greco-latină. La Academia, pe lângă cunoștințele generale, învață cu multă râvnă limbile clasice, devenind, în scurt timp, un bun cunoscător al limbii latine, fapt dovedit de versurile sale scrise în această limbă.

În anul 1736, Lomonosov, fiind unul din cei mai buni studenți ai Academiei, este trimis la Universitatea organizată pe lângă Academia de Științe din Petersburg. După un an pleacă în Germania pentru a studia mineralogia și metalurgia. La Marburg a studiat matematica, fizica și chimia, cu renumitul învățat al acelor vremuri, Wolf.

Înapoiindu-se în patrie, după studii făcute în Germania, abia după o lungă și fructuoasă activitate este numit profesor la Academia de Științe din Petersburg.

Activitatea lui Lomonosov este legată de mari descoperiri și creații, în domeniul științelor naturii, electricității, opticii, astronomiei și geografiei. Dar creația lui Lomonosov nu s-a limitat numai la sfera științelor exacte. El a acordat o mare atenție versificației, dramaturgiei, istoriei și filologiei, fiind remarcabile lucrări. În domeniul activității obștești a luptat pentru înființarea Universității din Moscova care din inițiativa lui a luat ființă în 1755 și azi îi poartă numele.

Încă din timpul vieții, multe lucrări ale sale s-au bucurat de o largă celebritate, slătindu-l alături de cel mai mare savant al lumii. După o deosebită multilateralitate și rodnică activitate în slujba omului, ilustrul savant se stinge din viață în anul 1765, la vârsta de 54 de ani.

BIBLIOTECARA

Intorcîndu-se de la școala centrală de bibliotecari de pe lângă C.C.S., tov. Maria Albert — bibliotecara uzinelor „30 Decembrie” — a început să-și pună în aplicare planurile scrise cu atîtă dragoste în timpul școlărieții. Încă din primele zile a trecut la reorganizarea și activizarea colecțiilor bibliotecii. Și-a făcut un plan de muncă care conținea obiectivul principal și mijloacele prin care scopul propus poate fi atins.

Pe baza acestui plan, a crescut numărul manifestărilor culturale inițiate sau sprijinite de bibliotecă. În perioada de pregătire a alegerilor sindicale, colecțiivul bibliotecii a organizat convorbiri cu cititorii, o recenzie în secția rascher asupra romanului „Mama” de M. Gorki, cinci expoziții pe diferite teme, standuri cu cărți sindicale, iar la căminul de zi au avut loc două seri de basme.

În sala de lectură a bibliotecii, alături de colecțiile de ziare și de alte publicații, se află pe una din mese un album în care sînt colecționate articole care tratează principalele probleme ale activității sindicale și un album care cuprinde cele mai izbitoare cronici literare și articole de critică literară publicate în diferite periodice.

Rezultatele n-au intruziat să se arate. Sala de lectură a fost frecventată în luna octombrie, de pildă, de 489 salariați care au consultat zărele și cele două albume, de 297 de muncitori, tehnicieni și funcționari care au citit sau împrumutat 5170 cărți, iar în primele 14 zile ale lunii noiembrie numărul cititorilor se ridică la 1.500 și al cărților citite la 2.276.

EPIGRAMĂ

Colegului M. V. din Arad care a fost rugat să joace în cadrul unei brigăzi de agitație un rol de birocrat

Au vrut colegii ca-ntr-o plesă
Să-și dea un rol de birocrat,
Căci au văzut el că-n viață
Îl joacă de mult... cu-adevărat
A. BĂGHINA

Teatrul „Prichindel” își redeschide porțile

Rînd pe rînd instituțiile culturale din orașul nostru și-au redeschis larg porțile, satisfăcînd prin programele lor — judicioase și minuțioase întocmite, — cele mai rafinate exigențe ale iubitorilor diferitelor genuri de artă. O dovadă incontestabilă a justetei afirmației de mai sus o constituie pe de o parte numărul mare de spectatori ce au fînt să vizioneze spectacolele din ultimele săptămîni, iar pe de altă parte a fînterile din oraș copleșite și ele de numărul mare de alise anunțînd fie un concert, fie un recital sau alte spectacole de o varietate neobișnuită.

Cu toate acestea, nu trebuie ca cineva să fie dotat cu un prea dezvoltat spirit de observație pentru a constata lipsa unor manifestații culturale adresate exclusiv celor micilor. Golul acesta vine să-l umple teatrul de marionete „Prichindel” care își redeschide porțile duminică, 18 noiembrie a. c., așteptînd vizita alți a micilor săi simpatizanți cliși a celor mari, care în stagiunile trecute, prin prezența lor la majoritatea spectacolelor, au dovedit că un teatru de marionete poate constitui o delectare și pentru adulți.

Stagiunea 1956—1957 va fi inaugurată cu piesa „Crăiasa zăpezilor”, o admirabilă poveste în trei acte și 12 tablouri de E. Ciornii după H. Chr. Andersen. Punerea în scenă a acestei povestiri este rodul unei munci perseverente și dificile, desfășurată de colectivul artistic și tehnic al teatrului, sub conducerea regizorului artistic Cristian Frangopol.

Întreaga acțiune este polarizată în jurul micului și neascultătorului Kay, — răpit de crăiasa zăpezilor, — și a surioarei sale Gherda, care, animată de dragostea pentru fratele ei și dovedind o perseverență neobișnuită pentru vârsta sa, ajunge la capătul unui întreg lanț de peripeții să-și găsească fratele și să-l readucă la bunica sa, nemîngăiată.

Ca și celelalte piese prezentate pe scena teatrului „Prichindel”, povestea „Crăiasa zăpezilor” va încanta imaginația micilor spectatori purtîndu-l în lumea plină de vrajă a basmului.

Succesul repurtat cu această piesă la București, în cadrul „Săptămînilor teatrului de păpuși”, ca de altfel și cu ocazia turneului în țară, recent încheiat, este elocvent. El dovedește pe de-o parte că acest gen tinăr de teatru și-a câștigat deja o mare popularitate, iar

Anii petrecuți de pictorul Munkácsy la Arad

În viața lui Munkácsy Mihály, cel mai important reprezentant al picturii maghiare din veacul trecut, care printr-o operă adnc realistă a ridicat la o treaptă superioară arta țării sale, există o perioadă a petrecuții la Arad. Acest scurt răstimp nu e lipsit de interes pentru definirea evoluției artistice a lui Munkácsy pentru că de ea se leagă limpezirea vocației sale și primele încercări în domeniul picturii. Evocarea lui ne deslușește viața umilă și împovărată de lipsuri materiale a unui tinăr, care încercîndu-se în steaua talentului său se arătă hotărît să înfrunte orice greutăți pentru a porni pe drumul pe a-tunei încă alit de spinos al artei.

Viitorul pictor se născuse la 20 februarie 1814 în orașul Munkács (R.P.U.), fiu al unui mic funcționar, care pentru vina de a fi simpatizat cu guvernul revoluționar din 1848/49, este întemnițat după înfrîngerea revoluției. Are abia șase ani cînd rămîne orfan și este luat de suflet de un unchelu al său, care îl duce la Csaba. Aici copilul difleil la învățătură își alege la împlinirea vârstei de 10 ani meseria de tîmplar. Perioada uceniciei așterne o pată sumbră peste ultimii ani ai copilăriei și este evocată în „Amintiri” cu un accent dureros care mai lasă să transpire și după 20 de ani zălăzitor al amintirii. În 1858 își încheie anul de ucenicie și își face călă. Are 15 ani, cînd pleacă pentru înțlia dată în „lumea largă”, care deocamdată nu e prea îndepărtată și se contopeste cu imaginea unui oraș necunoscut, Aradul.

Sosește la Arad cu sufletul dolder de nădejdi și cu cinci florini puși modest într-un coș al buzunarului. Neumblat, stîngaci: nu se știe orientarea și trage la înlîmplare la un han. Aici își găsește un „protector”, figură dubioasă de carlofor, care îl sustrage cu subtilități, copilăndrului sfios, cel cinci florini ce constituiau singura lui avere. Drept recunoștință îl conduce însă a doua zi la tîmplărie, într-un mic atelier sordid și mizer. Aici nu prînde rădăcini și părăsindu-și primul patron, micul Munkácsy intră călă la un alt tîmplar, la Ferdinand Albrecht. Va rămîne aici doi ani.

Singurătatea îl apasă sufletul tinăr, trăiește în lipsuri, meseria nu îl placă nici aici mai mult decît în atelierul de la Csaba. E nemulțumit, doarește altceva. Dacă se poate resemna la neajunsurile materiale, nu se poate în schimb împăca cu ideea de a profesa o viață întreagă un meșteșug care nu-i oferă nici un fel de mulțumire. Truda i se pare amară, fără rost. Asistăm la începutul unei crize morale, ai cărei germeni se înființaseră în cursul acelor chinuși ani de ucenicie, pe care copilul neștiutor li răbdase silit și plin de teamă. Adolescențul lăsat să se descurce singur în viață, cu nădejdlle înșelate, căci viața lui nu e cu nimic mai bună decît înainte, simte nelămurit imboldul unei încercări de a-și crea o viață mai bună. Nu știe însă cum, nu bănuiește și nici nu caută încă ieșirea. „Mă simțeam tare singur la Arad... mărturisește el, — unde viața m-a încercat din plin. Greu treabă pentru un copilăndru să trăiască numai din propria-i omenie. Cîștigam doi fiorini, doi și jumătate pe săp-

lămină, dar mă obișnuisem alit de bine cu lipsurile materiale, încit nici nu le mai luam în seamă, ba nici că-mi trecea prin minte că ar putea fi altfel. Dar cu vremea începu să simt dorința de altceva. Nedeslușit, e drept, dar totuși a mișt întoldeaua în mine intenția de a mă apuca de altceva, și acolo la Arad s-a împlinit că m-am dezgustat pentru a doua oară de meserie. Și de fapt acum, aici a început adevărata mea mizerie”.

Școlatul în zori de zi, munca istovitoare și abrutizantă pentru care nu simțea nici un fel de atragere, „fără nădejdea și de mulțumirea unei trude care acum își avea rostul și care îl apropia cu fiecare pas, oricît de mîrunt, spre ținta dorită aceea de a deveni pictor”. Lucra pînă îțrlzu alături de Szamosy, improviză micile scene compuse cu un nalt simț de observație și dacă i se împlîna să aibă vreo idioală cu privire la veridicul plămîuirii, fugea repede pe stradă, se oprea printre trecători, le studia fizionomiile și mișcărlle. Astfel arta și-o căuta „acolo în viață, printre oamenii care treceau. Nu peste mult încearcă primele portrete după natură, pe care le admiră toți vecinii. „Făceam de-acum și portrete în cărbune, Norocul mă slujea mai ales în tagma croitorilor. Pentru o haină trebuia să desenez toată familia. În felul acesta îmbrăcămînte ca lumea aș fi avut mereu. În schimb cu alți mai multe griji îmi făcea încălămîntea. Niciodată n-am izbutit să dau de un cîzmar care să-și preluase chipul la preful unei perechi de cizme”. Desenele expuse la librărie sînt în curînd re-marcate, atrag atenția unor intelectuali și aceștia înjghebează un mic grup de protectori. Erau 15 acei care contribuiau fiecare cu cîțiva florini ca să-l poată trimite pe tinăr undeva la studii. Dar Munkácsy ezită încă. Pe de o parte îi vine greu să se despartă de maestrul său, pe de alta cumpănește că e mai bine să rămîna la Arad pentru a-și consolida economiile. Începuse să agonisească un ban de ici-colo, avea casă și masă, era fericit că putea să deseneze. Se împlinesc mai bine de un an, cînd Szamosy a fost invitat la Buziaș. Munkácsy îl însoțește și aici și desenează o compoziție înfățișînd o familie de țărani romîni la odihnă, care se găsește astăzi la Muzeul Național din Budapesta.

Szamosy, care și-a lrosit talentul rătăcind de la un castel la altul, nu vrea să-l lege pe Munkácsy de viața lui nomadă, acesta simțînd și el că i-a venit sorocul să plece la studii, la o școală mai înaltă. Astfel ceasul despărțirii veni. Se întorc la Arad și Munkácsy își cumpără aici primele tuburi de vopsele „căci — declară el — m-am hotărît că acum voi încerca să-mă pictez”. Se desparte plin de regret și de recunoștință de primul său maestru și părăsește orașul nostru între ale cărui ziduri și-a adăpostit primele încercări în greul meșteșug al artei. Pleacă în 1863 la Budapesta, iar de acolo mai departe la Viena, München, Düsseldorf, Paris, în metropola Franței unde va cunoaște toate satisfacțiile triumfului.

S-a reîntors la Arad peste mulți ani pentru o scurtă vizită împreună cu soția sa Cécile Papier. Aceasta scria în 24 iunie 1900 răspunzînd condoleanțelor pe care orașul Arad i le adresase cu prilejul morții artistului: „De amintirile cele mai frumoase ale maestrului, plecat alit de curînd, jineau acele zile petrecute la Arad și s-a simțit întoldeaua alit de fericit că a putut să îmi arate și mie orașul unde a lucrat cu atîtă sîrguință”.

Perioada de încercări de avînt și de înfrîngeri, de străduințe necurmate, anii petrecuți la Arad au însemnat în viața marelui Munkácsy revelația chemării, limpezirea idealului ce se zbatea între candida neștiință și greutatele de meșteșug, preludiul naiv și sincer al unei adinci și tragice simfonii.

„Le desenam omuleți fantastici, mici scene de gen, care le plăceau foarte mult. Aștea îmi asigurau lintea” își aduce aminte artistul devenit celebru, evocînd cu un umor nostalgic acele zile sărace dar pline de nădejdea și de mulțumirea unei trude care acum își avea rostul și care îl apropia cu fiecare pas, oricît de mîrunt, spre ținta dorită aceea de a deveni pictor”. Lucra pînă îțrlzu alături de Szamosy, improviză micile scene compuse cu un nalt simț de observație și dacă i se împlîna să aibă vreo idioală cu privire la veridicul plămîuirii, fugea repede pe stradă, se oprea printre trecători, le studia fizionomiile și mișcărlle. Astfel arta și-o căuta „acolo în viață, printre oamenii care treceau. Nu peste mult încearcă primele portrete după natură, pe care le admiră toți vecinii. „Făceam de-acum și portrete în cărbune, Norocul mă slujea mai ales în tagma croitorilor. Pentru o haină trebuia să desenez toată familia. În felul acesta îmbrăcămînte ca lumea aș fi avut mereu. În schimb cu alți mai multe griji îmi făcea încălămîntea. Niciodată n-am izbutit să dau de un cîzmar care să-și preluase chipul la preful unei perechi de cizme”. Desenele expuse la librărie sînt în curînd re-marcate, atrag atenția unor intelectuali și aceștia înjghebează un mic grup de protectori. Erau 15 acei care contribuiau fiecare cu cîțiva florini ca să-l poată trimite pe tinăr undeva la studii. Dar Munkácsy ezită încă. Pe de o parte îi vine greu să se despartă de maestrul său, pe de alta cumpănește că e mai bine să rămîna la Arad pentru a-și consolida economiile. Începuse să agonisească un ban de ici-colo, avea casă și masă, era fericit că putea să deseneze. Se împlinesc mai bine de un an, cînd Szamosy a fost invitat la Buziaș. Munkácsy îl însoțește și aici și desenează o compoziție înfățișînd o familie de țărani romîni la odihnă, care se găsește astăzi la Muzeul Național din Budapesta.

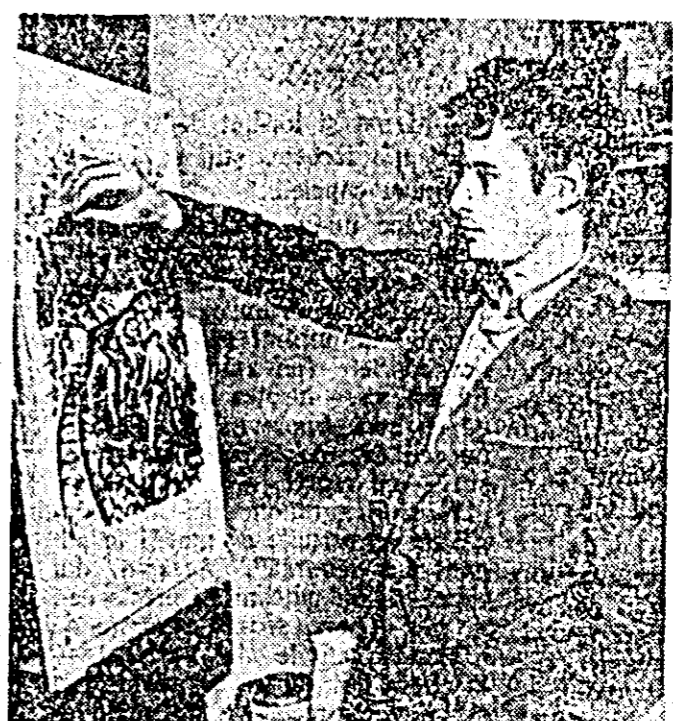
Szamosy, care și-a lrosit talentul rătăcind de la un castel la altul, nu vrea să-l lege pe Munkácsy de viața lui nomadă, acesta simțînd și el că i-a venit sorocul să plece la studii, la o școală mai înaltă. Astfel ceasul despărțirii veni. Se întorc la Arad și Munkácsy își cumpără aici primele tuburi de vopsele „căci — declară el — m-am hotărît că acum voi încerca să-mă pictez”. Se desparte plin de regret și de recunoștință de primul său maestru și părăsește orașul nostru între ale cărui ziduri și-a adăpostit primele încercări în greul meșteșug al artei. Pleacă în 1863 la Budapesta, iar de acolo mai departe la Viena, München, Düsseldorf, Paris, în metropola Franței unde va cunoaște toate satisfacțiile triumfului.

S-a reîntors la Arad peste mulți ani pentru o scurtă vizită împreună cu soția sa Cécile Papier. Aceasta scria în 24 iunie 1900 răspunzînd condoleanțelor pe care orașul Arad i le adresase cu prilejul morții artistului: „De amintirile cele mai frumoase ale maestrului, plecat alit de curînd, jineau acele zile petrecute la Arad și s-a simțit întoldeaua alit de fericit că a putut să îmi arate și mie orașul unde a lucrat cu atîtă sîrguință”.

Perioada de încercări de avînt și de înfrîngeri, de străduințe necurmate, anii petrecuți la Arad au însemnat în viața marelui Munkácsy revelația chemării, limpezirea idealului ce se zbatea între candida neștiință și greutatele de meșteșug, preludiul naiv și sincer al unei adinci și tragice simfonii.

VIORICA MARICA

Pictorii arădeni se pregătesc pentru expoziție

În sălile expoziției regionale din Timișoara, se vor afla și citeva lucrări ale tinărului pictor arădean Nicolae Bîcfalvi. În clișeu: pictorul își revede mi-nuștos compoziția „Aspecte din viața muncitorilor hunedoreni”.

Pentru conservarea monumentelor istorice

Recent, în localitatea Zilina din R. Cehoslovacă a fost înființată o întreprindere de construcții pentru conservarea și renovarea castelelor, bisericilor și altor monumente istorice. Această întreprindere va efectua lucrări de restaurare nu numai în regiunea Zilina, ci și în întreaga Slovacie de vest. Ea va face de asemenea o înregistrare a monumentelor istorice. În prezent, întreprinderea lucrează la renovarea castelelor din Budatin, Divlaky și Krasnany.

CAIUS POPA

CORESPONDENȚII sezisează

Zilnic continuă să sosească la redacția ziarului nostru, corespondențe care vorbesc despre succesele oamenilor muncii din fabrici...

REGULI LA CANTINA

Pe lângă corespondențele care vorbesc despre realizările în domeniul asigurării sănătății...

"SALVAREA" SA RAS-PUNDA PROMPT

Pe lângă corespondențele care vorbesc despre realizările în domeniul asigurării sănătății...

DISPENSARUL SA RAMINA LA FRUMU-SENI

Tov. TRAIAN GEORGESCU ne arată în corespondența sa...

Adunarea festivă de închidere a Săptămânii Internaționale a studenților

Sîmbătă după-amiază, la clubul fabricii „Teba”, s-au adunat numeroși tineri muncitori...

Cuvîntarea de deschidere a fost rostită de tov. Vasile Ionisie...

A luat apoi cuvîntul tovarășa Eugenia Alexandru...

„Anul acesta — a spus vorbitoarea — Săptămîna internațională a studenților a fost sărbătorită...

În încheiere tov. Eugenia Alexandru a spus: „Tineretul nostru este hotărît să lupte și pe mai departe...

Cel prezent al adresat o telegramă U.I.S. A urmat apoi un bogat program artistic...

Penru sportre cunoștințelor politice și de cultură generală

Ieri a avut loc deschiderea primei serii a cursului pentru creșterea nivelului politic și de cultură generală...

În cadrul deschiderii cursului a luat cuvîntul tovarășul Ioan Ghîr, secretar al Comitetului rațional...

A urmat apoi ținerea primei lecții, intitulată „Cum au trăit și cum au luptat pentru eliberarea lor...

DIN TOATA LUMBA

Să fie retrase trupele agresorilor din Egipt!

În întreaga Uniune Sovietică continuă mitingurile de solidaritate și prietenie cu poporul egiptean

MOȘCOVA 17 (Agerpres). TASS anunță:

În orașele și satele țărilor sovietice continuă mitingurile de solidaritate și prietenie cu poporul egiptean...

Metalgurștii și mînerii, studenții și artiștii, lucrătorii de la fabrica de hîrle și petrolștii...

În cadrul acestor mari mitinguri — O —

LIBIA ACORDĂ AJUTOR EGİPTULUI

După cum anunță ziarul „Tarabius El Garb”, la ședința din 15 noiembrie a Consiliului de Miniștri al Libiei...

se adoptă în unanimitate rezoluții în care se condamnă cu vehemență politica agresivă...

Din Kallinigrad se anunță că mitinguri de protest împotriva agresiunii din Egipt au avut loc...

Docherul Fedoricev, care a luat cuvîntul la mitingul oamenilor muncii din Kallinigrad...

Noi, oamenii sovietici, urim războiul și de aceea ne indignăm...

Simpatia noastră, simpatia oamenilor de bună credință din întreaga lume — este de partea Egiptului...

ZECI DE MII DE SUDANEZI S-AU INSCRIS PENTRU A LUPTA CA VOLUNTARI ALături DE POPORUL EGİPTEAN

CAIRO 17 (Agerpres). Potrivit știrilor transmise de postul de radio Cairo...

La Cairo a sosit o delegație a frontului sudanez antiimperialist pentru a discuta cu conducătorii mișcării populare...

Pe de altă parte se anunță că Uniunea sindicatelor din Sudan a lansat un apel către toți muncitorii...

Declarațiile făcute de J. Nehru cu privire la politica externă a guvernului indian

DELHI 17 (Agerpres). După cum relatează Biroul Indian de Informații...

La începutul declarației sale, Nehru s-a ocupat de evenimentele care au precedat atacul armat al Angliei, Franței și Israelului...

Începerea operațiunilor militare ale Angliei și Franței împotriva Egiptului, a continuat Nehru, și îndosebit bombardarea unei părți a orașului Cairo...

După ce a subliniat o oarecare îmbunătățire a situației în legătură cu încetarea focului în Egipt...

nefericite, operațiunile militare vor începe din nou, a spus Nehru, este posibil ca ele să se extindă pe un teritoriu mult mai mare...

Arătînd că India a consimțit să trimită un contingent de trupe care să facă parte din forțele armate O.N.U.

Subliniind numărul mare de victime în rândurile populației pașnice egiptene...

Nehru a aprobat comportarea Egiptului după naționalizarea Canalului de Suez...

Referindu-se apoi la evenimentele din Ungaria, Nehru a caracterizat poziția Indiei față de rezoluția O.N.U. cu privire la Ungaria...

Aceste cuvinte ale primului ministru s-au bucurat de aprobarea întregii săli.

Nehru a subliniat că, după părerea Indiei, rezoluția O.N.U. nu va fi deloc utilă Ungariei.

Dezbaterile din Adunarea Generală a O.N.U. în problema reprezentării R. P. Chineze la O. N. U.

NEW YORK 17. Corespondentul special Agerpres transmite: În ședința plenară din dimineața zilei de 16 noiembrie...

Primul a luat cuvîntul Imre Horvath, șeful delegației Republicii Populare Ungare...

A luat apoi cuvîntul reprezentantului Franței, Vincent Broustrat...

R. P. Chineze la O.N.U. a fost deja suficient discutată în Adunarea Generală...

Delegatul Sudanului, Saied Mahgub, a subliniat că unicul mijloc pentru rezolvarea problemelor litigioase la O.N.U. este discutarea lor...

Delegatul Siriei, Zeln-Od-Din, a arătat că poate să înțeleagă motivele aceluia care nu recunoștea R.P. Chineza...

După o scurtă cuvîntare a președintelui Adunării Generale, Wan Waihayakon...

Adunarea Generală, a subliniat Menon, trebuie să țină seama de fapte. Ele nu pot fi ignorate fără a duce prejudicii...

că adevăratul reprezentant al Chinei, al poporului ei nu este un oarecare grup de emigranți...

Luîndu-i în deridere pe cei care includ cu încăpăținare ochii în fața situației reale din lume...

Reprezentantul statului Peru, Belaunde, și cancelarul său au încercat să diminueze însemnătatea cuvîntării lui Menon...

Apoi a fost pusă la vot rezoluția americană care respinge propunerea Indiei...

Asadar, mobilizîndu-și toți sateliții, folosind o presiune grosolană asupra țărilor dependente de S.U.A. și punînd în mișcare mașina de vot...

Adunarea Generală, a subliniat Menon, trebuie să țină seama de fapte. Ele nu pot fi ignorate fără a duce prejudicii...

Isprava tovarășului Stepan

În prima lecție, „elevii” cursurilor care tocmai s-a deschis...

ceva excepțional: în ultimă instanță să-ți lubefi meseria și să-ți la mînă...

Penru a contura și mai precis isprava tov. Stepan, să dăm în încheiere câteva cifre: în luna octombrie...

I. p.

Turbinișta

Interesante din viața ei, despre felul cum a învățat meseria, cum activează în brigada artistică...

Primele cunoștințe le-a primit de la mecanicul prim și l-au rămas și acum întipărite în minte...

De atunci a trecut mult timp, Maria Mînzat nu mai e fetița de altădată...

Cînd am ajuns în sala unde și țina-i tot vară, cu temperatura de peste 30 grade...

interesante din viața ei, despre felul cum a învățat meseria, cum activează în brigada artistică...

Cît timp am stat în uzină am discutat și cu inginerii, tehnicienii, cu colegii ei de muncă...

Pină la sfîrșitul lunii noiembrie vor mai apare încă 4 emisiuni filatelice și anume: „Scritorii romîni” alcătuită din 7 valori...

FILATELIE

De curînd au apărut două noi emisiuni filatelice. Prima, intitulată „Jocurile Olimpice de la Melbourne”...

SPORT

PLANUL COMPETIȚIILOR SPORTIVE DE AZI

În cadrul competițiilor republicane masculine de fotbal...

Pe stadionul Locomotiva se va desfășura cu începere de la orele 15...

Declarația guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS anunță:

Agresiunea armată a Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului a creat o situație periculoasă pentru cauza păcii și a pus cu toată acuitatea în fața popoarelor problema primejdiei unui al treilea război mondial. Se știe că în țările mai sus menționate s-au luat măsuri pe scară largă în vederea mobilizării forțelor militare terestre, maritime și aeriene, de recrutare a rezerviștilor, de mobilizare a industriei, transportului, liniilor de comunicații în scopul deservirii nevoilor militare. Așadar, în aceste țări s-a creat de fapt o situație de război, întrucât dacă se ține seama de faptul că în ansamblu în țările blocului Nord-Atlantic (N.A.T.O.) se desfășoară o turbată propagandă de război. Acțiunile agresive ale Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului, măsurile militare desfășurate de ele și isteria războinică au făcut reală primejdia largirii conflictului cu folosirea mijloacelor distructive ale celui mai nou tehnici militar.

Agresiunea neprovocată împotriva Egiptului a pus, firește, în mișcare popoarele Orientului, care s-au ridicat în apărarea Egiptului, care luptă pentru interesele sale naționale vitale, pentru o existență națională de sine stătătoare și prin aceasta și pentru apărarea propriei sale independențe naționale.

Ca urmare a rezistenței eroice a poporului egiptean și în fața nemulțumirilor crescânde din întreaga lume împotriva aventurii militare din Orientul apropiat, condamnată de Organizația Națiunilor Unite, organizații războiului agresiv au fost nevoiți să înceteze operațiunile militare împotriva Egiptului. Cu toate acestea nu se poate considera că primejdia de război a fost înlăturată, că incendiul războiului nu poate să izbucnească cu o forță și mai mare. Un motiv de precauție pentru popoare îl constituie faptul că în prezent Anglia și Franța acumulează forțe armate și tehnici militare în insula Cipru, precum și la Port Said care a fost ocupat de trupele anglo-franceze, și aceasta după declarația Angliei și Franței cu privire la încetarea focului, încălcând prin urmare obligațiile pe care și le-au asumat în fața întregii lumi.

Pentru a realiza planurile lor militare în Orientul apropiat, Anglia și Franța au trimis în regiunea operațiilor militare mari efective, printre care și trupe ce se aflau pe teritoriul Germaniei occidentale. În afară de aceasta, guvernul francez a trimis o parte considerabilă a armatei sale în regiunea Africii de nord în scopul reprinderii mișcărilor de eliberare națională din Algeria.

Ca urmare a operațiunilor militare împotriva Egiptului, Canalul de Suez a fost scos din funcțiune pe o perioadă îndelungată, au fost distruse conductele petrolifere care trec prin teritoriul țărilor arabe, au fost serios dezorganizate liniile de comunicație ale Angliei, Franței și ale altor țări europene, de o însemnată vitalitate pentru ele, fiind seama întrucât de faptul că toate acestea au avut drept consecință sistarea transporturilor de petrol în Europa prin Marea Mediterană. Pentru Anglia, Franța și alte țări vest-europene s-au creat prin aceasta dificultăți serioase în obținerea de combustibil lichid atât de necesar pentru industria acestor țări și care are o însemnată importanță în țările vest-europene și în actualele condiții fără combustibil lichid, tehnica militară este moartă și armatele nu pot lupta.

Așadar, aventura militară împotriva Egiptului a dus la o slăbire serioasă nu numai a pozițiilor politice, ci și a celor militaro-strategice ale Angliei și Franței în Europa, la o slăbire serioasă a tuturor forțelor militare ale blocului Nord-Atlantic pe continentul european. Nu în zadar în cercurile oficiale și în presa puterilor occidentale se constată că neliniștea că pentru organizatori agresivii împotriva Egiptului s-a creat o situație foarte delicată în legătură cu faptul că principalele lor forțe armate sunt concentrate în regiunea Orientului apropiat și în Africa de nord, iar acele forțe care există în Europa au rămas fără o aprovizionare suficientă asigurată.

Reține atenția faptul că acele cercuri ale puterilor occidentale care sunt răspunzătoare pentru agresiunea împotriva Egiptului încearcă în prezent prin născociri despre intenții agresive ale Uniunii Sovietice în Orientul apropiat și în Europa să abată atenția alături de la agresiunea fățișă, săvârșită împotriva Egiptului, și de la eșecul pe care l-a suferit această aventură.

Se fac încercări de a da proporții campaniei de calomnie la adresa Uniunii Sovietice în legătură cu eșecul complotului militar contrarevoluționar împotriva Ungariei populare,

care este, după cum a devenit acum absolut limpede o parte componentă a complotului general al Imperialiștilor împotriva păcii și securității popoarelor atât în Orientul apropiat cât și în Europa. Se răspîndesc de asemenea născociri de tot soiul despre o prelușă concentrare de trupe sovietice în diferite țări ale Europei răsăritene, despre mișcări neobișnuite de trupe sovietice la frontierele de vest și de sud ale U.R.S.S. etc.

Toate acestea sînt folosite de anumite cercuri din Occident pentru reinvierea „războiului rece”, pentru intensificarea și mai mult a cursei înarmărilor în țările N.A.T.O., principala grupare agresivă folosită în mod fățiș în ultima vreme pentru menținerea și restabilirea rușinosului sistem al asupririi coloniale.

Crearea unei situații încordate inclusiv intensificarea cursei înarmărilor conțin în primul rînd monopoliștilor din S.U.A., Anglia și Franța care obțin profituri fabuloase de pe urma comenziilor militare. O asemenea situație le permite de asemenea să mențină la un nivel ridicat impozitele percepute de la oamenii muncii, care suportă pe umerii lor povara principală a cheltuielilor pentru înarmare, pentru pregătirea unui război terestru, maritim și aerian.

Astfel, pe de o parte se recunoaște că agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului a creat o situație complicată pentru Europa occidentală și pentru N.A.T.O. în ansamblu. Pe de altă parte, Uniunii Sovietice i se atribuie tot felul de intenții absurde față de Europa occidentală, Orientul apropiat etc. și se așază prin toate mijloacele isteria războinică.

Aceia însă care recurg la astfel de metode pînă la urmă s-au încurcat. Dacă Uniunea Sovietică s-ar călăuzi într-adevăr după unele considerente de conjunctură, de felul acestora care o creează situația din punct de vedere al raportului de forță dintre puteri, și dacă ea ar avea intenții agresive, care i se atribuie, s-ar putea folosi situația creată în prezent pentru a acționa împotriva forțelor armate ale blocului atlantic și ar putea realiza scopurile militare care i se atribuie în ceea ce privește Europa occidentală chiar fără a face uz de armele nucleare și armele rachetă moderne.

Se poate spune fără ocol că în prezent în Europa occidentală s-a creat o situație strategică care este și mai mult în favoarea forțelor armate ale Uniunii Sovietice decît la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, cînd Armata Sovietică mobilizată și înarmată ar fi putut rămîne în întreaga Europă occidentală dacă Uniunea Sovietică ar fi urmărit asemenea scopuri.

Dar, afit la sfîrșitul celui de al doilea război mondial cît și în prezent, U.R.S.S. nu a avut și nu are nici un fel de alte scopuri în afară de menținerea și întărirea păcii pe care o dorește cu ardoare popoarele din toate țările.

Nu mai în anul precedent Uniunea Sovietică a întreprins în mod unilateral o importantă reducere a forțelor sale armate cu 1.840.000 oameni, a redus bugetul militar aproape cu 10 miliarde ruble și a desființat bazele sale militare din Port Arthur și din Porkkala Udd. În cluda propagandei false a puterilor occidentale, ea nu efectuează nici un fel de mobilizare și deplasare a trupelor sale în zona frontierelor. Trupele sale se ocupă de pregătirea lor militară și se află la bazele lor obișnuite. Poporul sovietic este ocupat cu munca pașnică constructivă pe întinderile vaste ale țării și se află la bazele sale obișnuite. Poporul sovietic este ocupat cu munca pașnică constructivă pe întinderile vaste ale pămînturilor întinse curînd valorificate, pe șantierelor uriașe ale celui de la gaselele cîlnale, în laboratoare și Institute științifice, în diferite domenii ale culturii, artei și științei.

Guvernul sovietic declară că Uniunea Sovietică a fost întotdeauna și rămîne o adversară a soluționării prin război a litigiilor și divergențelor dintre state. Ea s-a călăuzit întotdeauna și se călăuzeste după politica leninistă a coexistenței pașnice a statelor indiferent de deosebiri orînduirilor sociale și de stat. În relațiile sale cu celelalte state guvernul sovietic se călăuzeste după hotărîrile istoricului Congres al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în care este expusă în fața lumii întregi atitudine negativă a U.R.S.S. față de război ca mijloc de rezolvare a litigiilor. Internaționale, este expusă poziția ei clară în ceea ce privește principiile coexistenței pașnice a țărilor socialiste cu cele capitaliste.

Statul sovietic s-a situat și se situează și de acum înainte în mod ferm pe aceste poziții principale, deoarece aceasta decurge din însăși natura statului socialist a cărui sarcină fundamentală este ridicarea nivelului de trai al poporului său. Dezvoltarea forțelor de producție ale societății, e-

liberate de cătușele relațiilor de producție capitaliste. Acest lucru poate fi asigurat nu în condițiile războiului ci în condițiile dezvoltării pașnice care permit folosirea posibilităților inepuizabile ale avîntului economiei, culturii și științei socialiste.

În Uniunea Sovietică nu există grupuri și clase sociale care să se îmbogățescă de pe urma războiului și a conjuncturii de război și care să fie interesate în cursa înarmărilor, cotropirea de teritori străine și declanșarea de războaie agresive.

Este bine cunoscut faptul că dintr-o țară agrară înepușată Rusia s-a transformat într-o scurtă perioadă istorică într-un puternic stat industrial, care dispune de toate condițiile și resursele pentru un avînt rapid, conținut al economiei sale, pentru ridicarea bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic. Ritmul fără precedent al dezvoltării economiei Uniunii Sovietice este dovadă de fapt că în ultimii 25 de ani volumul producției industriale a U.R.S.S. a sporit de peste 20 de ori, în timp ce volumul producției industriale a tuturor țărilor capitaliste a sporit în aceeași perioadă cu mai puțin de două ori.

Uniunea Sovietică dispune de un teritoriu uriaș de rezerve imense de cărbuni, petrol, minereu de fier, metale neferoase, de rezerve inepuizabile de resurse energetice, inclusiv cele mai moderne metode de producție a energiei electrice cu folosirea materialelor prime atomice. Economia planificată a Uniunii Sovietice asigură desfacerea normală a mărfurilor produse și de aceea în fața U.R.S.S. nu se pune problema cuceririi de piețe pentru desfacerea mărfurilor sale. Ea își întemeiază relațiile economice cu celelalte state pe baza egalității în drepturi și a avantajului reciproc, ceea ce asigură posibilitatea unui schimb normal de mărfuri în interesul a vîntului continuu al economiei naționale.

Pășind pe calea socialistă și obținînd succese fără precedent în dezvoltarea economiei naționale și a culturii lor, popoarele Uniunii Sovietice s-au putut convinge din propria lor experiență că sistemul socialist reprezintă sistemul cel mai progresist și asigură posibilitatea unei astfel de dezvoltări a economiei naționale în U.R.S.S. cît și în celelalte state socialiste, care va asigura în mod inevitabil victoria socialismului în întrecerea economică pașnică cu capitalismul. Poporul sovietic este ocupat cu îndeplinirea sarcinilor de a ajunge din urmă și a depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste din punct de vedere al nivelului producției industriale pe cap de locuitor. Oamenii sovietici sînt convinși că bizuindu-se pe o tehnică puternică, pe marea superioritate a sistemului economic socialist, ei pot obține într-o perioadă istorică scurtă cea dezvoltare multilaterală a forțelor materiale și spirituale ale omului și cea armonie a vieții sociale pe care o va aduce construirea comunismului.

Guvernul sovietic este ferm convins că interesele poporului sovietic în ceea ce privește menținerea și întărirea păcii coincid întrutotul cu interesele tuturor celorlalte popoare atît din Apus cît și din Răsărit. Ele nu au nevoie de bombe atomice, tancuri și tunuri, ele au nevoie de îmbrăcăminte, alimente, locuințe, școli pentru copii, un viitor liniștit și asigurat. Popoarele din țările slab dezvoltate vor să pună capăt inoperențelor seculare, sărăciei, moștenirii grele a asupririi coloniale.

Evenimentele din ultimul timp care au avut loc în Orientul apropiat au arătat în mod evident cît de mari sînt forțele interesate în menținerea păcii și care sînt gata să pună frîu cu toată hotărîrea agresorilor. Totodată aceste evenimente au dovedit că cercurile agresive ale anumitor puteri sînt gata ca, în numele intereselor lor înguste, să arunce lumea în viltoria unui nou război mondial, punînd popoarele în fața primejdiei unor conflicte militare de natură să creeze consecințe grele pentru o menire.

Iată de ce în acest moment de mare răspundere Uniunea Sovietică își ridică din nou glasul pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, pentru interzicerea experiențelor cu aceste arme.

În scopul realizării practice și cît mai rapide a acestor cereri, în înfăptuirea cărora sînt vital interesate toate popoarele, guvernul sovietic propune:

1. Să se reducă în decurs de doi ani forțele armate ale Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii și Chinei la 1-1,5 milioane oameni pentru fiecare din aceste state, forțele armate ale Angliei și Franței la 650.000 oameni, pentru fiecare stat în parte și la 150.000-200.000 pentru fiecare din celelalte state.
2. Ca prim pas spre aceasta să se reducă în decursul primului an forțele armate ale U.R.S.S., S.U.A. și

Chinei la 2,5 milioane de oameni și forțele armate ale Angliei și Franței la 750.000 de oameni pentru fiecare din aceste state.

În mod corespunzător țărilor menționate trebuie să-și reducă arsenalul.

2. Să se înfăptuiască în decursul termenului mai sus arătat interzicerea armelor atomice și cu hidrogen o dată cu încetarea producției armelor nucleare, interzicerea folosirii ei, distrugerea totală a stocurilor acestor arme și scoaterea ei din arsenalul statelor.

Ca prim pas să se înceteze imediat experiențele cu arma atomică și cu hidrogen.

3. Să se reducă în decursul anului 1957 cu o treime forțele armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței staționate pe teritoriul Germaniei, institundu-se controlul corespunzător asupra acestor reduceri.

4. Să se înfăptuiască în decursul anului 1957 reducerea considerabilă a forțelor armate ale S.U.A., Angliei și Franței staționate pe teritoriul țărilor participante la N.A.T.O., și a forțelor armate ale U.R.S.S., care staționează pe teritoriul țărilor participante la Tratatul de la Varșovia.

5. Să se lichideze în decurs de doi ani bazele militare străine, bazele maritime militare și aeriene militare de pe teritoriul altor state.

6. Să se reducă cheltuielile militare ale statelor în decurs de doi ani corespunzător cu reducerea forțelor armate, armamentelor, cu interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și cu lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state.

7. Pentru supravegherea îndeplinirii de către state a obligațiilor asumate în ceea ce privește dezarmarea, să se stabilească un control internațional sever și eficace, care să dispună de toate drepturile și funcțiile necesare scopului.

În scopul preîntîmpinării unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altui stat, pe teritoriile statelor să se institue, pe bază de reciprocitate în marile porturi, la nodurile de cale ferată și pe autostrăzile principale, aerodromuri, posturi de control care să urmărească să nu aibă loc o concentrare primejdioasă de forțe armate și armament.

Guvernul sovietic și-a exprimat deja în repetate rânduri poziția față de propunerea privind așa numitul plan de luare de fotografii din avion și a declarat că această propunere nu rezolvă nici problema controlului dezarmării, nici a preîntîmpinării agresiunii.

Ținînd însă seama de faptul că

propunerea privind luarea de fotografii din avion se formulează ca condiție pentru încheierea unui acord în problemele dezarmării, ceea ce creează obstacole serioase în calea realizării unui asemenea acord, guvernul sovietic este gata ca în vederea contribuției la realizarea cît mai grabnică a unui control să examineze problema luării fotografiilor din avion în regiunea de staționare a Europei a principalelor forțe armate ale blocului Atlanticului de nord și a țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, calculîndu-se în adîncime pînă la 800 km spre Est și Vest de linia de delimitare a forțelor armate mai sus menționate cu condiția să existe asentimentul statelor respective.

Propunînd înfăptuirea măsurilor mai sus menționate, guvernul sovietic consideră că după realizarea lor trebuie pusă problema lichidării totale a forțelor armate și a armamentelor de toate tipurile, statele menținînd numai asemenea contingente de miliție (poliție) care sînt necesare pentru menținerea securității interne și paza frontierelor.

Guvernul sovietic, credincios politicii sale de asigurare a păcii și dorînd să dea popoarelor certitudinea că armatele nu vor fi niciodată folosite pentru rezolvarea litigiilor dintre state, propune din nou să se încheie un pact de neagresiune între țările care fac parte din alianța Nord Atlantică și țările participante la Tratatul de la Varșovia. Un asemenea pact, fiindu-se seama de faptul că printre participanții săi s-ar număra Uniunea Sovietică și S.U.A., adică statele care dispun de cele mai puternice forțe armate, ar aduce schimbări radicale în întreaga situație internațională, contribuind la micșorarea încordării internaționale și la crearea încrederii între state.

Intrucît examinarea în organismele O.N.U. a problemelor dezarmării nu a permis pînă în prezent să se obțină vreun rezultat real în rezolvarea problemei reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice, guvernul sovietic consideră necesar ca paralel cu continuarea eforturilor în această direcție în organismele O.N.U. să se caute căi mai eficace pentru rezolvarea acestei probleme. Luînd în considerare faptul că situația internațională creată împune necesitatea luării unor măsuri imediate în scopul preîntîmpinării unui război și al încetării cursei înarmărilor, guvernul sovietic consideră indicată convocarea unei conferințe a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței și Indiei, așa cum a propus președintele Confederației Elvețiene. O asemenea

conferință ar putea înlesni realizarea unor acorduri în chestiunile referitoare la problema dezarmării. Ținîndu-se seama de faptul că o astfel de conferință ar putea avea succes a unei conferințe a șefilor guvernelor celor cinci state ar putea pregăti convocarea unei conferințe mai largi pentru examinarea acestor chestiuni, la care ar putea lua parte și șefii guvernelor tuturor țărilor participante la N.A.T.O. și Tratatul de la Varșovia. Guvernul sovietic consideră că ar fi de dorit la lucrările unei asemenea conferințe să participe de asemenea șefii guvernelor unei serii de alte țări și în primul rînd al Republicii Populare Chineze, Indiei, Iugoslaviei, Indoneziei și Birmaniei care nu sînt participante la Tratatul de la Varșovia și la asemenea grupări militare N.A.T.O., S.E.A.T.O., pactul de Bagdad.

Dacă s-ar întîmpla dificilă problema convocării unei conferințe a șefilor guvernelor celor cinci state, după părerea guvernului sovietic, intereselor micșorării încordării internaționale și însăși așezării și înțelegerea unei conferințe mai largi așa cum se menționează mai sus.

Guvernul sovietic consideră că să sublinieze cu toată seriozitate faptul că în prezent în fața noastră se află două cîr: fie calea încheierii „războiului rece”, a renunțării la lupta „de pe poziții de forță”, a zărmării și creării tuturor condițiilor pentru coexistența pașnică a statelor cu sisteme economice și sociale diferite, fie continuarea cursei înarmărilor, continuarea „războiului rece”, care de ce de ce un război nemăsurat de greu și distructiv, care ar afecta întregii lumi nenumărate milioane de suflete.

Guvernul sovietic a considerat că în lume nu există o problemă care să poată fi rezolvată pe cale pașnică, nîndu-se seama de interesele legitime ale statelor respective. În ceea ce privește divergențele ideologice existente, ele nu pot constitui un motiv pentru ascuțirea relațiilor dintre state pentru propaganda de război, și mai puțin pentru folosirea forței de stat împotriva altui stat. Aceste divergențe pot și trebuie să fie rezolvate prin lupta de idei în care prioritatea unei ideologii sau a altă și a unui sistem economic nu trebuie să fie demonstrată de însăși voința dezvoltării istorice.

Prezîntîndu-și propunerile cu privire la dezarmare, dictate de interesele menținerii și consolidării păcii între popoare, guvernul sovietic își exprimă primă încredere că ele vor fi sprijinite de către toți acei care sînt gata să vorbească în fața spre lichidarea primejdiei unui nou război, spre realizarea păcii generale.

Toate întreprinderile și instituțiile de pe raza administrativă a orașului, vor prezenta la Statul popular orășenesc, camera 60, tabele nominale cu muncitorii și funcționarii care sînt în drept, conform H.C.M. nr. 266—1954, a primi loturi muncitorești, indicînd numele și pronumele, funcția, numărul membrilor de familie și adresa exactă.

Tabelele vor fi depuse cel mai tîrziu pînă la data de 25 noiembrie a.c., alături pentru cel care au avut loturi în 1955—1956, cît și pentru cel noi (dacă e cazul). Depunerea acestor tabele este urgentă, pentru a se putea face la timp atribuirea loturilor, în vederea executării arăturilor adînci de toamnă și a însămînțării.

FOTO-AMATORI I
Mai sînt 11 zile pînă la termenul fixat pentru depunerea fotografiilor în vederea fazei orășenești a concursului de fotografii turistice organizat de C.C.S.
Fotografiile se pot depune la Biroul de turism din orașul Arad, bulevardul Republicii nr. 86, între orele 8—14 și 17—20.

SPECTACOLE
-TEATRU-CINEMA-MUZICĂ-TEATRU-CINEMA-MUZICĂ-TEATRU-

„GHEORGHE DOJA”: Evadații Repr. la orele 15, 17, 19 și 21. Mănuie la orele 10 și 12.
„NICOLAE BALCESCU”: Unde nu zboară vulturii. Repr. 15, 17, 19 și 21: Mănuie la orele 11.
„HERBAK JANOȘ”: Fridolin „I. L. CARAGIALE”: Conte de Monte Cristo seria I-a. Repr. 15, 17, 19 și 21.
„TINERETULUI”: Mîine va fi prea tîrziu.
„MAXIM GORKI” (Micătaca): O noapte de amintiri.
„ILIE PINTILIE” (CFR) Grădiște Astăzi, 18 noiembrie: Mîine, 19 noiembrie: Mîine, 20 noiembrie: Mîine, 21 noiembrie: Mîine, 22 noiembrie: Mîine, 23 noiembrie: Mîine, 24 noiembrie: Mîine, 25 noiembrie: Mîine, 26 noiembrie: Mîine, 27 noiembrie: Mîine, 28 noiembrie: Mîine, 29 noiembrie: Mîine, 30 noiembrie: Mîine, 1 decembrie: Mîine, 2 decembrie: Mîine, 3 decembrie: Mîine, 4 decembrie: Mîine, 5 decembrie: Mîine, 6 decembrie: Mîine, 7 decembrie: Mîine, 8 decembrie: Mîine, 9 decembrie: Mîine, 10 decembrie: Mîine, 11 decembrie: Mîine, 12 decembrie: Mîine, 13 decembrie: Mîine, 14 decembrie: Mîine, 15 decembrie: Mîine, 16 decembrie: Mîine, 17 decembrie: Mîine, 18 decembrie: Mîine, 19 decembrie: Mîine, 20 decembrie: Mîine, 21 decembrie: Mîine, 22 decembrie: Mîine, 23 decembrie: Mîine, 24 decembrie: Mîine, 25 decembrie: Mîine, 26 decembrie: Mîine, 27 decembrie: Mîine, 28 decembrie: Mîine, 29 decembrie: Mîine, 30 decembrie: Mîine, 31 decembrie: Mîine.

COPII I
Azi, 18 noiembrie 1956, se deschide **TEATRUL DE MARIONETE „PRICHINDEL”**
În premieră se va juca „Crăiasa zăpezilor” poveste în trei acte și 12 tablouri de E. Gornil după H. Chr. Andersen.

DISTRIBUIREA TICHETELOR DE COMBUSTIBIL

Luni, 19 noiembrie 1956, se va face distribuția tichetelor de combustibil pentru anul 1957—1958 se face după următoarea:

Centrul nr. 3 Pirneava (Pirneava agricolă Pirneava)
Străzile: Aeroport, Calea Bărbușului, Barbu Lăutaru, Primăverii Jours.

Centrul nr. 5 Grădiște (Sediul organizației de bază Grădiște str. Iuliu Rares).
Străzile: Cehov, Pescarilor, Albului.

Centrul nr. 6 (la fostul Sfat regional).
Strada: 7 Noiembrie.

Centrul nr. 7 (la fostul Sfat regional).
Străzile: I. C. Frimu, 6 Martie.

Centrul nr. 8 (la fostul Sfat regional).
Strada: Coșbuc.

Centrul nr. 9 (la fostul Sfat regional).
Străzile: Piața Sirbească, Filaret Sirbu, Piața Mihai Viteazul, P. Veche.

Știri
PROBABIL
Centrul meteorologic Arad comunică:
Azi, 18 noiembrie 1956, timp relativ cald și cu cer variabil. Temperatura în creștere ușoară. Ziuă va urca între 7—12 grade iar noaptea va scădea între 0—3 grade. Vînt slab.
Pentru următoarele două zile timp variabil cu temperatură în creștere.